

Rahat Bulma, İlişkiler ve İyileşme

SEBTE GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 42:7–20, Matta25:41–46, Yaratılış 42:21–24, Yaratılış 45:1–15, Luka 23:34, Yaratılış 50:15–21..*

HATIRLAMA METNİ: “Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi” (*Yaratılış 45:5*).

Adamın biri, bir kadına cinsel saldırıda bulunmakla suçlanıyordu. Kadın adamı karakolda görüp teşhis etmişti. Kanıtlar onun suçlu olmadığını gösteriyor olsa da, kadın “Johnny’nin” suçlu olduğu konusunda ısrarcıydı. Sonunda Johnny hapse girdi ve işlemediği bir suç yüzünden on dört yıl yattı. Ancak DNA testi onu temize çıkardığında, kadın, “Joan” korkunç bir hata yaptığının farkına vardı.

Johnny serbest bırakıldığında, kadın onu görmek istedi. Boş yere bu kadar çok acı çekmiş bu adam, bunca yıl boyunca hayatının mahvolmasına sebep olan kadınla yüz yüze geldiğinde ne yapacaktı?

Kadın bir odada onun gelmesini bekliyordu. Adam içeri girdiğinde ve göz göze geldiklerinde, Joan gözyaşlarına boğuldu.

“Johnny uzanıp ellerimi tuttu, gözlerime baktı ve bana ‘seni bağışlıyorum’ dedi. İnanamadım. Nefret ettiğim ve sadece ölmesini istediğim bu adam karışındaydı. Fakat şimdi, burada, ona bu kadar çok kötülük yapmış olan bana, beni bağışladığını mı söylüyordu? Ancak bu olaydan sonra lütfun aslında ne olduğunu anlamaya başladım. Ve ancak ondan sonra iyileşmeye ve gerçek rahata kavuşmaya başladım.”

Bu hafta bağışlamaya ve onun huzursuz insan yürekleri için yapabileceklerine bakacağız

*14 Ağustos Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Geçmişle Yüzleşiyor

Sonunda, Yusuf için işler doğru yönde ilerlemeye başladı, hem de nasıl. Sadece zindandan çıkmakla kalmadı, Firavununun düşlerinin yorumladığıktan sonra tüm Mısır'a yönetici olarak atandı (*Yaratılış 41*). Evlendi ve iki oğlu oldu (*Yaratılış 41:50–52*). Beklenen kurtuluş geldiğinde, Mısır'ın bütün ambarları doluydu. Sonra bir gün Yusuf'un ağabeyleri Mısır'a geldiler.

Yaratılış 42:7–20 ayetlerinde, Yusuf ve ağabeyleri arasındaki ilk karşılaşmada gerçekleşenleri oku. Bu kadar ayrıntılı bir tertip neden? Yusuf bu ilk karşılaşmada ne yapmaya çalışıyordu.

Yusuf güce sahipti ve hesap verme gereği duymadan ağabeylerinden intikam alabilirdi. Fakat Yusuf intikam yerine evdeki aile üyeleriyle ilgiliydi. Babasıyla ilgili endişeleri vardı. Hâlâ hayatta mıydı yoksa bozuk ailesi artık babasız bir aile mi olmuştu? Peki ya kardeşi Benyamin? Babasının en sevdiği olarak Benyamin şimdi bir zamanlar Yusuf'un içinde bulunduğu durumdaydı. Ağabeyleri tehlikeli boyutlardaki kiskançlıklarını Benyamin'e yöneltmişler miydi? Yusuf artık ailesindeki savunmasız kişilere göz kulak olabilecek bir mevkideydi ve tam olarak da bunu yaptı.

Kutsal Kitap ilkelerini ilişkilerimize uygulamak istismarı kabulleneneğimiz ya da kabullenmemiz gerektiği anlamına gelmiyor. Allah'ın gözünde her birimiz eşsiz değerdeyiz. İsa her birimiz için çarmıhta nihai bedeli ödedi.

İsa diğer kişilerin istismar ya da ihmal edilmesini neden bu kadar üzerine alıyordu? Matta 25:41-46 ayetlerini oku.

Hepimiz İsa'nın kanı aracılığıyla satın alındık ve hukuken hepimiz O'na aیدiz. İstismar eden herhangi kişi İsa'nın malına saldırıyor demektir.

Cinsel istismar ya da duygusal veya fiziksel şiddet aile içinde asla olmaması gereken şeylerdir. Bu, aile içinde çözülecek bir aile içi mesele değildir. Bu tür durumlar dışarıdan yardım alınmasını ve arabuluculuğu gerekli kılar. Eğer siz ya da ailenizden biri istismar ediliyorsanız, lütfen güvenilir bir uzmandan yardım alın.

Ailende tecrübe ettiğin herhangi sıkıntılı ilişkiye uygulaman gereken Kutsal Kitap ilkeleri nelerdir?

Sahne Kuruluyor

Yusuf ağabeylerini bağışlamıştı. Bunu ne zaman yaptığını bilmiyoruz fakat onlar ortaya çıkmadan çok önce olduğu belli. Eğer onları bağışlamamış olsaydı, Yusuf Mısır'da asla başarılı olamazdı çünkü büyük ihtimalle öfkesi ve kızgınlığı onun canını yiyip bitirirdi, Rab ile olan ilişkisine zarar vermiş olurdu.

Diğer insanlar yüzünden facialar yaşayan ve kurtulan kişiler üzerinde yapılan çeşitli araştırmalar şu gerçeği gözler önüne sermiştir, iyileşmelerinin ve yaşamlarını tekrar yoluna koymanın anahtar unsurlarından biri bağışlamaktır. Bağışlamadığımız sürece kurbanlar olmaya devam ediyoruz. Bağışlamak bize zarar vermiş kişi ya da kişilerden çok bizimle ilgili.

Yusuf ağabeylerini bağışlamış olsa da, aile bağlarının kaldığı yerden, yani Dotan'daki kurumuş kuyudan devam etmesi gibi bir isteği yoktu. Bir şeylerin değişip değişmediğini görmesi gerekiyordu.

Yusuf onların hangi sözlerine kulak misafiri oluyor? Yaratılış 42:21-24 ayetlerini oku. Ağabeyleri ile ilgili ne öğreniyor?

Görüşmeleri bir tercüman aracılığıyla gerçekleştiği için, Yusuf'un ağabeyleri, onun söylediklerini anladığının farkında değildiler. Yusuf ağabeylerinin itiraflarını duydu. Ağabeyleri ondan kurtulduklarında, onun, yaptıkları kötülükleri babalarına bildirmesinden kurtulacaklarını düşünmüşlerdi. Artık onun düşlerine katlanmak ya da babasının en sevdiği olmaktan mest olmasını izlemek zorunda kalmayacaklarını düşünmüşlerdi. Oysa rahat bulmak bir yana dursun, bunca yıl boyunca suçlu vicdanları onları rahatsız etmişti. Yaptıkları, huzursuz olmalarına yol açmış, Allah'ın onları cezalandıracağı korkusu ise felç etmişti. Yusuf aslında onların çektikleri acıya üzülmüştü. Onlar için gözyaşı döktü.

Yusuf kuraklığın bir kaç yıl daha süreceğini biliyordu, bu yüzden bir sonraki sefer buğday almaya geldiklerinde Benyamin'i de yanlarında getirmeleri için ısrar etti (*Yaratılış 42:20*). Sonra da rehin olarak Şimon'u aldı (*Yaratılış 42:42*).

Benyamin'in hâlâ hayatta olduğunu gördükten sonra, bir yemek düzenledi ve o yemekte eski kiskançlık adetlerinin hâlâ sürüp sürmediğini görmek için Benyamin'i çok beğendiğini açıkça belli etti (*Yaratılış 43:43*). Ağabeyleri herhangi kiskançlık emaresi göstermediler fakat Yusuf onların ne kadar kurnaz olabileceklerini iyi biliyordu. Sonuçta daha önce bir kasabanın tümünü kandırmışlıkları vardı (*Yaratılış 34:13*) ve Yusuf kendi kaderi ile ilgili babalarına yalan söylemiş olduklarını tahmin edebiliyordu (*Yaratılış 37:31-34*). Bu sebeple son bir sınama daha tertip etti. (*Bkz. Yaratılış 44*.)

Yaratılış 45:1-15 ayetlerini oku. Bu, Yusuf'un ağabeyleri ve onları bağışlamış olması konusunda ne düşündüğü ile ilgili bize ne anlatıyor? Bu öyküden kendimiz için hangi dersleri çıkarmalıyız?

Bağışlamak ve Unutmak mı?

Bağışlama, bir kişinin haksız davranışta bulunan kişi ya da kişilere gücenme, onları ayıplama ve onlardan intikam alma hakkından gönüllü olarak vazgeçmesi diye tanımlanmıştır. Soykırımlardan kurtulan kişilerin başlarına gelen bu olayı anlamlandırmak için ne yaptıklarını öğrenmek amacıyla onlarla bir çalışma yürütmüş olan aile terapisti Dr. Marilyn Armour şöyle yazmıştı: “Bağışlama düşüncesi bütünüyle kurbanın maksatlı bir davranışdır. Öylesine gerçekleşen bir şey değildir”

Bağışlama bir ceza çekilmeyeceği anlamına gelmez. Bağışlama bir istismarcının aynı istismar davranışlarına devam etmesine izin vermek anlamına gelmiyor. Bağışlama demek, tersine, bizim kinimizi ve intikam alma arzumuzu Allah’a emanet etmemiz anlamına geliyor. Eğer bunu yapmazsak, öfke, kızgınlık, kin ve nefret o kişi ya da kişilerin bize yaptıklarından çok daha kötüsünü bize yapacaktır.

Diğer insanları bağışlamak bize ne fayda sağlar? Matta 18:21–25 ayetlerini gözden geçirin.

Bağışlamayı öğrenmenin anahtarlarından birinin, bizim Mesih’te bağışlanmış olduğumuzu anlamak olduğuna şüphe yok. Hepimiz, sadece diğer insanlara değil Allah’a karşı da günah işledik.

Aslında her günah bizim Rabb’imiz ve Yaratıcımız’a karşı işlenmiş olan bir günahtır fakat İsa’da tüm bu günahlar için bütünüyle bağışlanma talep edebiliriz. Bunun sebebi bağışlanmayı hak ediyor olmamız değil (hak etmiyoruz) Allah’ın bize karşı olan lütfudur. Bu kutsal gerçeği kavradığımızda, bu bağışlanmayı kendimiz için geçerli kıldığımızda, Allah’ın bağışlayıcılığı gerçeğini kendimizi için tecrübe ettiğimizde, artık peşini bırakmaya ve onları bağışlamaya başlayabiliriz. Biz onlar bunu hak ettikleri için onları bağışlamıyoruz, Allah bizi bağışladığı için ve buna kendimiz için ihtiyacımız olduğundan bağışlıyoruz. Öte yandan, biz kendimiz bağışlanmayı ne kadar hak ediyoruz?

Gördüğümüz gibi Yusuf aile bağlarına bir şans daha tanıdı. Burada bir gazez ya da geçmişte olan şeylere takılmak yok.

Aile fertlerinin birbirlerini nasıl inciteceklerini konusunda uzman oldukları ailelerde, baştan başlamak neredeyse imkânsızdır. Fakat Yusuf böyle yapmıyor. Geçmişini geçmişte bırakıp sevgi ve kabullenme ile ilerlemeyi istediği belli oluyor. Yusuf’un tavrı başka türlü olsaydı, bu öykü de bu kadar mutlu olmayan bir şekilde sonlanırdı.

“Ne mutlu suçları bağışlanmış, Günahları örtülmüş olanlara! Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!” (Romalılar 4:7, 8). Pavlus bize İsa’da verilmiş olan şey ve bu harika vadin bizi incitmiş olan kişilerle olan ilişkimizi nasıl etkilemesi gerektiği konusunda bize ne anlatıyor?

Onu Hayata Geçiriyor

Bağışlamak için, canımın yandığını kabul etmek zorundayım. Bunu yapmak zor olabilir çünkü bazen duygularımızın üzerine gitmek yerine onları gömmeye çalışmaya daha meyilli oluruz. Allah'ın karşısında Hristiyanlığa aykırı kızgınlık ve hatta öfke duygularını kabullenmekte kötü bir şey yok. Böyle duyguların Mezmurlar'da sıklıkla ifade edildiklerini biliyoruz. Olanlardan ya da başıma gelenlerden hoşlanmadığımı ve bunun beni üzdüğünü ya da öfkeliendirdiğini Allah'a anlatmak konusunda rahat olabilirim.

Yusuf'un öyküsünde, onun ağabeylerini yeniden gördüğünde ağlayarak geçmişteki bazı duygularını tekrar yaşadığını görüyoruz.

İsa'nın çarmıhtaki sözleri bağışlamanın zamanlaması ile ilgili bize ne anlatıyor? Luka 23:34 ayetini oku.

İsa önce bizim bağışlanmayı istememizi beklemedi. Biz de bize karşı kaba-hat işleyen kişinin bağışlanma dilemesini beklemek zorunda değiliz. Diğer insanları, onların bizim bağışlamamızı kabul etmelerine gerek duymaksızın affedebiliriz.

Luka 6:28 ve Matta 5:44 ayetleri bizi inciten kişilere karşı nasıl bir tavır takınmamız gerektiği konusunda bize ne öğretiyor?

Bağışlama da sevgi gibi bir his ile değil bir seçimin yapılmasıyla başlar. Duygularımız öyle söylemese de bağışlama seçimini yapabiliriz. Allah bizim kendi gücümüzle bu seçimi yapmanın mümkün olmadığını biliyor fakat "Tanrı için her şey mümkündür" (*Markos 10:27*). Bize zarar vermiş kişiler için dua etmemiz bunun için isteniyor. Bazı durumlarda bu kişi yaşamını yitirmiş olabilir fakat biz yine de onu bağışlamayı başarabilmek için ona dua edebiliriz.

Bağışlamanın her zaman kolay olmadığına şüphe yok. Acımız ve bize verilen hasar çok büyük olabilir, bizi incinmiş, sakat ve kırgın halde bırakmış olabilir. İyileşme ancak biz ona izin verirsek gerçekleşecektir öte yandan kızgınlığa, öfkeye ve kine tutunmak işleri daha da zorlaştıracak hatta imkânsız kılacaktır.

Çarmıh, bizi bağışlamanın Allah'ın Kendisine neye mal olduğuna dair en iyi örnektir. Eğer Rab, pek çoklarının yine de O'nu reddedeceği bilmesine rağmen bizim için buna katlanabiliyorsa, biz de kesinlikle bağışlamayı öğrenebiliriz.

O kişi için değil de kendine faydası olsun diye kimi bağışlamaya ihtiyacın var?

Bağışlama Sonrası Rahat Buluyor

Yusuf'un ailesi sonunda Mısır'a vardı. Artık ailede karanlık sırlar yoktu. Ağabeyleri babalarına öldü sandığı oğlunun Mısır'ın yöneticisi olduğunu açıklarken, geçmişte Yusuf'u sattıklarını itiraf etmiş olmalıydılar.

İlişkileri yenilemek her zaman mümkün ya da akıllıca olmasa da, bu bağışlayamayacağımız anlamına gelmiyor. Bize kötülük yapmış olan kişiye sarılıp ağlayamayabiliriz fakat onu bağışladığımızı söylemek ya da bir mektupla bildirmek isteyebiliriz. Ondan sonra işte mümkün olduğunca acıdan kurtulmanın zamanı gelmiş demektir. Belki biraz acı kalacaktır fakat en azından iyileşme yoluna girmiş oluruz.

Yaratılış 50:15-21 ayetlerini oku. Yusuf'un ağabeyleri neden endişelidiler ve bu konuda endişeli olmalarının sebebi neydi? Bu korku onlar hakkında ne söylüyor?

Yusuf'un ağabeyleri on yedi yıldır Mısır'da yaşıyorlardı (Yaratılış 47:28) fakat buna rağmen Yakup öldüğünde Yusuf'un intikamını alacağından korkuyorlardı. Yusuf'u ne kadar yaraladıklarının bir kez daha farkına varmışlardı. Yusuf şimdi babalarının ölümünden sonra bir kez daha onları bağışladığını söyleyerek güvence verdi. Bağışlamanın tekrarlanması ağabeyleri için olduğu kadar Yusuf için de iyiydi.

Eğer yara derinse, biz de muhtemelen pek çok kez bağışlamak zorunda kalacağız. Bize yapılan yanlışla ilgili anılar aklımıza geldiğinde, hemen dua ile Allah'a başvurmamız ve yeniden bağışlama tercihinde bulunmamamız gerekecek.

Yaratılış 50:20 ayetini oku. Bu ayet en azından kısmen Yusuf'un ağabeylerini kendisine karşı işledikleri suçla ilgili bağışlamak konusundaki istekliliğini açıklamaya nasıl yardım ediyor?

Yusuf kendi yaşamının, Allah'ın o dönemde bilinen dünyayı katlıktan koruma ve daha sonra da ailesinin Allah'ın büyük bir ulus olma vaadini yerine getirmesine yardım etme planının bir parçası olduğuna kesin olarak inanıyordu. Allah'ın, iyiliğe yol açmak için ağabeylerinin şeytanca planlarını bozmuş olduğunu bilmek, Yusuf'un bağışlamasına yardım etmişti.

Yusuf'un öyküsü mutlu bir sona sahipti. Bir öykü mutlu sonlanmadığında nasıl tepki veriyoruz? Ya da, günahın ve büyük mücadelenin sonunda, tüm meseleler çözüme ulaştığında (yani uzun vadede) bunun mutlu bir son olacağı söylenilebilir mi? Bu umut, çok da iyi olmayan sonlarla başa çıkamamıza nasıl yardım edebilir?

EK ÇALIŞMA: “Yusuf’un kendi ağabeyleri tarafından satıldığı gibi, Mesih de Kendi öğrencilerinden biri tarafından en sert düşmanlarına satıldı. Yusuf erdemli olduğundan ötürü haksız yere suçlanarak hapse atılmıştı; İsa da doğrulukla sürdürdüğü özverili hayatının günaha azar niteliğinde olmasından ötürü hor görülerek reddedildi; hiçbir suçu olmadığı halde yalancı şahitlerin tanıklığıyla mahkûm edildi. Yusuf’un adaletsizlik ve zulüm karşısındaki sabrı ve alçakgönüllülüğü, yapmacık davranan ağabeylerine gösterdiği gönüllü bağışlayıcılığı ve asil cömertliği, Kurtarıcı’nın kötü insanların fesatlıklarına ve hakaretlerine şikâyet etmeksizin tahammülünü ve yalnızca Kendisini öldürenlere değil, günahlarını itiraf ederek bağışlanma arayışıyla O’na gelen herkese yönelik bağışlayıcılığını temsil etmektedir.”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, s. 239, 240.

“Bağışlayıcı olmayan bir ruhu hiçbir şey aklayamaz. Başkalarına karşı merhametsiz olan kişi, kendisinin Allah’ın bağışlayıcı lütfundan pay almadığını göstermiş olur. Allah’ın bağışlayıcılığında, hata yapan kişinin yüreği Sınırsız Sevgi’nin yüce yüreğine yaklaştırılır. İlahî şefkat dalgası günahkârın canına, ondan da başkalarının canlarına doğru akar. Mesih’in Kendi değerli hayatında ortaya koyduğu şefkat ve merhamet, O’nun lütfunun paydaşları olanlarda da görülecektir.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons [Mesih’in Örnek Dersleri]*, s. 251..

TARTIŞMA SORULARI:

- ① Şöyle denir, “bağışlamamak zehir içip öteki kişinin ölmesini dilemek gibidir” Bu ifade ne anlama geliyor?
- ② Yusuf’un kimliğini açıklamadan önce hayata geçirdiği ayrıntılı planların amacı neydi? Bu, o ve kardeşleri için hangi sonuçlara yol açtı?
- ③ Yusuf’un kâhyası da bu tertiplerden bazılarında dahil olmuş olmalı (bkz. Yaratılış 44:1–12). Bağışlama tecrübesi sadece olaya şahit olan kişileri ne şekilde etkiler?
- ④ “Allah, kendilerine yol gösterilmesini istemedikçe insanlara yol göstermez. Eğer sonu, baştan görebilirler ve O’nunla birlikte çalışarak gerçekleştirdikleri amacın görkemini fark edebilirlerse, Allah, onlara yol gösterir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 207. Bu ifadeyi aklında tut ve kendi yaşamını düşün. Bunu anlamak karşımıza çıkan pek çok deneme ve zorluğun üstesinden gelmemizde bize nasıl yardım edebilir?